

ΑΤΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ-ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Πετρού, Άγουστίνια, Λούρας, Μποζίκης

ΠΕΤΡΟΥ

275 Δέν ήμπορὰ σοῦ δηγηθῶ ἴντὰ ἄχω μιλημένα,
μά δὲ μπορῶ μιὰ κοπελιὰ νὰ κάμω σὰν αὐτήνη
τὴν ὄρεξή τζη τὴ σκληρὴ λιγάκι ν' ἀπαλύνη.
Καὶ μόνο μὲ τὴ μάνα τζη ὄλημερνὶς μαλώνει
καὶ κλαίγει καὶ πρικαίνεται, λέγοντας πὼς δὲ σώνει
280 ἄντρα νὰ πάρη γέροντα, πὸν πάππους τση λογαῖται,
μά ἔναι καὶ ξένος ἀπὸ ἔπα, καὶ τρέμει καὶ φοβάται
μὴν τοῦ φανῆ κιαμιὰ φορὰ σπῖτιν του νὰ γυρίση,
καὶ ἀποὺ τὴ μάνα τζη πολλὰ μακρὰ τήνε ξορίση.

ΛΟΥΡΑΣ

Σὲ τοῦτο ξεκαθάριση, κερα-Πετρού, τση κάνω·
μέσα στὰ προκοχάρτια τση μεγάλη πένα βάνω.

ΠΕΤΡΟΥ

285 Ἀνάθεμα τὴν πένα σου! Λοιπὸ, ἀπὸ ἔπα δὲν εἶσαι;
Ἄμὲ πῶς ἤλαγες ἐδῶ, καὶ ἀπὸ ποιὸν τόπον εἶσαι;
Νὰ ζοῦμε, δὲν τὸ κάτεχα, καὶ πάντα μου σ' ἐκράτου
πὼς εἶσαι ντόπιος ἀπὸ δῶ, καὶ εἰς τοῦτον ἐπορπάτου.

ΛΟΥΡΑΣ

290 Κερα-Πετρού μου, ἐτύχαινε νὰ τὸ κατέχης πούρι:
ἐγὼ ἔμαι ἀπ' τὴν Κεφαλλονιά κάτω ἀποὺ τὸ Ληξούρι.
Καὶ ἡ ἀφορμὴ ἀποὺ μ' ἔκαμε ὀλονομπρὸς κι ἐβγήκα

295 ἀποὺ τὰ γεννητούρια μου καὶ τὴν πατρίδα ἐφῆκα,
ἦτονε γιὰτὶ ἕναν παιδὶ ἀποὺ ἄχα κανακάρη,
ἀγαπημένο μου πολλὰ, μοῦ πῆραν οἱ κρουσάροι
μὴν ὥρα μὲ τὴ νέναν του κάτω στὸ περιγιάλι,
ἀποὺ γιὰ περιδιάβαση ἢ ὁδὸ τὴν εἶχε βάλει,
δεκάξι χρόνους σήμερο, καὶ δὲ μπορὰ κατέχω
ποῦ πῆγε καὶ ἴντα γίνηκε, καὶ ὅλο τὸν κόσμον ἔχω
γυρίζοντας ἐδῶ κι ἐκεῖ βαλμένο ἀνω κάτω,
300 καὶ νὰ ἄχω δὲν ἐμπόρεσα γιὰ λόγου του μαντάτο.
Καὶ σὰν ἐξεβαρέθηκα τὸν κόσμον νὰ γυρίζω
εὐκαιρα, ἦρθα κι ἐδεπὰ καὶ δίδω καὶ καθίζω
τέσσερεις χρόνους σήμερο, καὶ πλιό μου νὰ γυρίσω
δὲν ἦβαλα στὸ λογισμό εἰς τὴν πατρίδα ὀπίσω,
305 γιὰτὶ ἄκαμα ἕνα τάσσιμο νὰ πὰ νὰ παραδεῖρω,
καὶ ἄ δὲν τὸ βρῶ, μὲ δίχως του πλιὸ ἐκεῖ νὰ μὴ γιαγεῖρω.
Γιὰ τοῦτον ἐποφάσισα τὴν κοπελιὰ νὰ πάρω
ἐτούτη τσῆ κερα-Μηλιᾶς, ὀγιά νὰ κάμω θάρρος,
καὶ γιὰ νὰ κάμω καὶ παιδὶ νὰ μὲ κληρονομήση,
310 δὲν ἔχοντας τὸ πρᾶμα μου, σὰν ξένος, ποῦ τ' ἀφήσει.

Alfred Vincent (επιμ.), *Φώσκολος Μάρκος Αντώνιος, Φορτουνάτος*, κριτική έκδοση, σημειώσεις, γλωσσάριο [Κρητικόν Θέατρον, 2], Εταιρία Κρητικῶν Ἱστορικῶν Μελετῶν, Ἡράκλειο 1980.